

Rolf Bae

Nekrolog skrevet av Stein P. Aasheim, trykket i Aftenposten 5. september. Gjengis i sin helhet etter godkjenning fra Aasheim.

”Rolf er borte. Han ble igjen i fjellet. For alle som kjente ham, er det et grusomt paradoks at omverdenen husker Rolf for den måten han døde på. Mens det var det livet han levde, som gjorde ham enestående.

Da han var hjemme hos oss sist vinter, tenkte jeg at denne mannen skulle barna mine ha møtt. Ikke fordi jeg vil at de skal gi seg i kast med K2, Trango, Antarktis eller Nordpolbassenget. Men fordi jeg ville at de skulle oppleve en mannsom var så genuint og glødende nysgjerrig på livet som Rolf. Jeg ville at de, som meg, skulle bli grepet av denne utrolige livsappetitten. Rolf var omgitt av et kraftfelt ingen kunne være likegyldig til.

Rolf valgte sin form. Den var definitivt ikke for alle. Men alle kan være nysgjerrige på mulighetene som finnes der ute. Viljen til å bryte barrierer, sprengre grenser og mestre det ukjente – ikke for å oppnå noe annet, men av pur livsglede og genuin nysgjerrighet eller rett og slett å se om det er mulig. Kort sagt: Viljen til å utvide livet. Det var Rolf.

Det er lett å anklage eventyrere av Rolfs legning for å være drevet av status og merkevarebygging. Og den skal være mer enn rakrygget for ikke å skjele til egen markedsverdi når eventyret gjøres til profesjon. Rolf var mer enn rakrygget, han holdt svært motvillig noen få foredrag og enda færre intervjuer.

Rolf var seg helt usedvanlig bevisst hva han ville med livet. Han visste utmerket godt at han aldri ville finne noen mening der flertallet ferdes. Han kunne ha tilbrakt livet langs aksene mellom fjernkontrollen og stemplingsuret. Han kunne ha fått diplom og klokke, og ingen ville ha stusset. Ingen ville ha stilt spørsmål. Han ville aldri ha måttet svare på hvorfor han levde livet sitt slik han gjorde.

Rolf visste hva han gjorde. Han beveget seg inn i et landskap hvor knapt noen før hadde vært. Rolf fant meningen ved yttergrensen av det mulige. Det livet han levde, er for de ytterst få. Utsikten fra livets randsoner ga Rolf en innsikt som det bare er de færreste forunt å få oppleve.

Rolf visste godt hva han gjorde. Han forfulgte drømmene sine. Vi måtte slippe taket på Rolf. Men drømmene hans, de kan vi holde på.”

STEIN P. AASHEIM